

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/5/2018
Identifikačné číslo spisu:	1216010028
Dátum vydania rozhodnutia:	21.08.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1216010028.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Příbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. augusta 2018 v trestnej veci proti obvinenému Z. N. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. januára 2017, sp. zn. 2To/111/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. N. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 15. apríla 2016, sp. zn. 5T 6/2016 bol obvinený Z. N. uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

spolu s ml. S. Z. dňa 28. augusta 2015 okolo 01.40 hod. v C. v autobuse nočnej linky MHD č. H. v smere z hlavnej železničnej stanice smerom k R., pri križovatkách E. a F., sadli si na sedadlo pred poškodeného E. E., pričom poškodeného oslovil ml. Z. so slovami: "Kamarát kde si bol? Kam Ideš?", pričom poškodenému zapípal mobil, ktorý vybral z tašky a následne si ho vložil späť, na čo obžalovaný N. povedal ml. Z.: "Mne je jedno, trafiť mu aj tu v autobuse" a následne sa otočil k poškodenému so slovami: „ďaj sem ten telefón, lebo ťa zabijem, mne to problém nerobí“, čo poškodenému raz alebo dvakrát zopakoval, na čo poškodený z obavy o svoj život odovzdal obžalovanému N. svoj mobilný telefón zn. Samsung Galaxy Note čiernej farby a následne na to obžalovaný i ml. Z. vystúpili z autobusu na zastávke MHD R., čím bola spôsobená škoda poškodenému vo výške cca 100,- Eur.

Za to mu bol okresným súdom podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody na 3 roky so zaradením na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Tým istým rozsudkom bol spoluobžalovaný ml. S. Z. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby

okresného prokurátora, č. k. Pv 562/15/1102 pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť spoločne s Z. N. oslobodený.

Uznesením z 26. januára 2017, sp. zn. 2To/111/2016 Krajský súd v Bratislave podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Z. N. zamietol ako nedôvodné.

Obvinený prostredníctvom obhajcu podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie, uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený dôvodil, že skutkové závery a rozhodnutie súdu o jeho vine považuje z hľadiska vykonaného dokazovania za nesprávne. Nesúhlasí s názorom okresného súdu prezentovanom v odôvodnení odsudzujúceho rozsudku, že jeho konanie je možné kvalifikovať ako zločin lúpeže. V danej súvislosti poukázal na výpoveď svedka - poškodeného E. E., ktorá podľa jeho názoru, nepreukazuje násilné konanie alebo hrozbu násilia. V predmetnej veci sa teda necíti byť vinným zo spáchania zločinu lúpeže, ale len zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák.

Na základe uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava II zrušil a vec vrátil tomuto súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

V zmysle § 376 Tr. por. bol rovnopis dovolania doručený ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté s upozornením, že sa môžu k dovolaniu vyjadriť. Žiadna zo strán sa k dovolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou, a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Bratislave ako odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní obvineného podané proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol uznaný vinným a bol mu uložený trest. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolaní došlo na Okresnom súde Bratislava II dňa 7. decembra 2017, t. j. v mieste a v zákonnej lehote podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukázal na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinený v tejto časti dovolania dôvodil, že nenaplnil pojmové znaky zločinu lúpeže, pretože voči poškodenému nepoužil žiadne násilie a ani hrozbu násilia a v konečnom dôsledku sa teda mohol dopustiť len spáchania prečinu krádeže.

Odhliadnuc od skutočnosti, že tvrdenie obvineného o nepoužití násilia je v rozpore s obsahom výpovede nielen poškodeného E. E., ale aj pôvodne spoluobžalovaného ml. S. Z. a napokon aj samotného obvineného z prípravného konania, kedy sa ku skutku lúpeže v plnom rozsahu priznal, treba zdôrazniť,

že najvyšší súd v rámci dovolacieho konania nie je oprávnený hodnotiť naznačené skutkové okolnosti prípadu. Dovolanie je totiž mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania.

Najvyšší súd opakovane judikoval, že ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností, prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. Inak povedané v trestnej veci obvineného Z. N. je pre dovolací súd rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov trestného pokusu zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., zo spáchania ktorého trestného činu bol obvinený uznaný vinným.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného Z. N., nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.